

Mời các bạn cùng tham khảo Văn mẫu **Phân tích nhân vật chị Dậu** Văn lớp 8 được chúng tôi chọn lọc và giới thiệu ngay dưới đây nhằm giúp các em học sinh mở rộng vốn từ và tham khảo thêm các ý tưởng cho bài viết của mình.

Dàn ý phân tích nhân vật chị Dậu trong Tức nước vỡ bờ chi tiết nhất

I. Mở bài

- Giới thiệu tác giả, tác phẩm, nhân vật cần phân tích

Ngô Tất Tố là nhà văn xuất sắc viết về đề tài người nông dân trước Cách mạng Tháng Tám. Những tác phẩm của ông được giới phê bình đánh giá cao, vừa giàu giá trị nội dung và đặc sắc về nghệ thuật viết truyện. Trong đoạn trích "Tức nước vỡ bờ" trong tiểu thuyết "Tắt đèn", nhà văn đã xây dựng thành công nhân vật chị Dậu.

II. Thân bài

1. Hoàn cảnh sáng tác

- Tác phẩm "Tắt đèn" viết năm 1936, xã hội bấy giờ là thực dân nửa phong kiến, người nông dân phải chịu nhiều tầng áp bức. Đời sống nhân dân đói khổ, bần cùng, đất nước lâm than, nô lệ.

- Nhân vật chị Dậu đã góp một mảng màu chân thực vào hiện thực bấy giờ, đồng thời còn thể hiện chiều sâu tư tưởng và nhân đạo của nhà văn.

2. Phân tích nhân vật chị Dậu

a. Số phận

- Có hoàn cảnh đáng thương.

- Là người nông dân nghèo, vì gánh nặng sưu thuế mà phải bán hết gánh khoai, ổ chó và đưa con gái là cái Tý cho ông Nghị Quế nhưng chỉ đủ nộp sưu cho chồng. Chú Hợi là anh ruột của anh Dậu chết từ năm ngoái nhưng cũng không tránh khỏi nộp sưu.

- Anh Dậu đang ốm nặng, bọn cường trói anh suốt ngày đêm sai tay chân vác anh về như cái xác chết rũ rượi. Mọi gánh nặng đổ dồn lên vai chị.

- Gánh nặng sưu thuế đã dồn người nông dân vào cuộc sống lầm than cơ cực. Đó là giai đoạn với bao nỗi kinh hoàng khi bọn thực dân phong kiến ra sức bóc lột nông

dân với đủ mọi thứ thuế. Chị Dậu cũng như bao người nông dân bấy giờ là nạn nhân trong xã hội ấy.

b. Phẩm chất

- Người vợ, người mẹ giàu tình yêu thương
- Trong cơn nguy kịch, chị Dậu tìm đủ mọi cách để cứu chồng. Khi chồng ốm, trước hàng loạt những tiếng trống thúc thuế, chị vẫn khẩn khoản, thiết tha mời chồng: "Thầy em cố gắng ngồi dậy húp ít cháo cho đỡ xót ruột". Hành động ấy chứa đựng biết bao tình yêu thương vỗ về.
- Dũng cảm chống lại bọn cường hào để bảo vệ chồng
- Bán đi đứa con mình đứt ruột đẻ ra, lòng người mẹ nào không đau cho được. Lòng chị chắc hẳn luôn quặn thắt luôn nhói đau.
- Người phụ nữ đứng mực có cương có nhu
- Lúc đầu khi bọn cường hào tới chị hạ mình van xin, lúc thì run run xin khất, lúc thì thiết tha xin chúng xem lại
- Tên cai lệ "Rút dây thừng trong tay anh hậu cần lý trưởng, hấn chạy sầm sập đến chỗ anh Dậu để bắt trời điệu anh ra đình". Tức nước vỡ bờ, để bảo vệ chồng cũng như nhân phẩm chị đã kiên quyết chống cự: "Mày trời chồng bà đi, bà cho mày xem". Cách xưng hô thay đổi. Từ chỗ nhún mình chị đã vùng lên. Tên cai vệ bị chị Dậu túm cổ ấn dúi ra cửa, ngã chổng queo trên mặt đất. Tên hậu cần lý trưởng bị chị túm tóc lẳng cho một cái, ngã nhào ra thềm. Chị nói "Thà ngồi tù. Để cho chúng nó làm tình làm tội mãi thế, tôi không chịu được". Con giun xéo mãi cũng quằn, bị dồn tới bước đường cùng người nông dân phải tự giải thoát cho mình.

3. Đánh giá

- Với nghệ thuật xây dựng nhân vật, sử dụng vốn từ ngữ giàu có sinh động, Ngô Tất Tố đã xây dựng thành công nhân vật chị Dậu, qua đó thể hiện chiều sâu nhân đạo cũng như triết lý: Có áp bức thì sẽ có đấu tranh.

III. Kết bài

- Cảm nhận của em về nhân vật.

Chị Dậu đã để lại trong ta những ấn tượng sâu sắc. Qua đó ta thêm hiểu hơn về cuộc sống của người nông dân trong xã hội cũ đồng thời ngợi ca những phẩm chất tốt đẹp của họ.

Mẫu số 1 Phân tích nhân vật chị Dậu trong truyện ngắn Tức nước vỡ bờ ngắn gọn nhất

Trong giai đoạn 1936 - 1939, văn đàn Việt Nam xuất hiện nhiều tác phẩm có giá trị, hình thành một trào lưu văn học hiện thực phê phán mạnh mẽ xã hội và phản ánh sinh động cụ thể những nỗi đau khổ, lầm than của nhân dân Việt Nam trước Cách mạng tháng Tám năm 1945. Ngô Tất Tố là một cây bút hiện thực phê phán xuất sắc của dòng văn học này. Tắt đèn là một tác phẩm thành công nhất của Ngô Tất Tố. Đó là một bản cáo trạng lên án chế độ thối nát của bọn thực dân phong kiến, đồng thời Tắt đèn còn xây dựng hình tượng nhân vật chị Dậu, tiêu biểu cho phụ nữ nông dân Việt Nam trước Cách mạng tháng Tám với những phẩm chất tốt đẹp: yêu thương chồng con sâu sắc và có tinh thần đấu tranh chống áp bức.

Đoạn trích Tức nước vỡ bờ kể lại sau khi anh Dậu bị ngất xỉu ở sân đình, sợ bị vạ lây, bọn tay sai đem anh Dậu trả về cho gia đình như một cái xác chết. Chị Dậu cùng bà con hàng xóm ra sức chăm sóc cho anh Dậu. Chị vô cùng đau đớn xót xa, lo lắng cho mạng sống của chồng. Chị ân cần chăm sóc từng giấc ngủ, từng bữa ăn cho anh Dậu.

Trong lúc anh Dậu đau nặng, chị đã rón rén bưng một bát cháo lớn đến chỗ chồng nằm và dịu dàng nói "Thầy hãy cố dậy húp một ít cháo cho đỡ xót ruột". Rõ ràng chị đã tận tụy, hết lòng chăm sóc chồng. Việc làm của chị xuất phát từ lòng yêu thương chân thành sâu sắc của người vợ. Chị cố ngồi xem chồng có ăn ngon miệng không. Hình ảnh này khiến em liên tưởng đến bà Tú, vợ của Tú Xương cũng tàn tảo, đảm đang lo lắng và hi sinh tất cả cho chồng con.

Lặn lội thân cò khi quãng vắng

Eo sèo mặt nước buổi đò đông.

Những tình cảm cao đẹp đó chính là đặc điểm tiêu biểu nhất của người phụ nữ Việt Nam. Cũng chính vì tình cảm vợ chồng cao đẹp, chị Dậu đã dũng cảm đấu tranh chống lại bọn tay sai để bảo vệ người chồng yêu quý.

Khi anh Dậu đang run rẩy bê bát cháo lên thì bọn cai lệ và người nhà lí trưởng đã rầm rập tiến vào với những roi song, tay thước, dây thừng. Chúng chưa hành hung nhưng mồm vẫn còn chửi bới mỉa mai. Đối phó với hoàn cảnh bất ngờ đó, thái độ ban đầu của chị Dậu hoàn toàn bị động, chị run run van xin đến thiết tha nài nỉ:

"Khôn nạn nhà cháu đã không có, dẫu ông có chửi mắng cũng thế thôi, xin ông trông lại". Chị đã hạ mình nhẫn nhục khi xung hô ông, á để bảo vệ tính mạng của chồng. Nhưng chúng nào có nghe, bọn tay sai vẫn hung hăng xông tới. Bọn chúng giật phất dây thừng, ùng ùng chạy sầm sập đến chỗ anh Dậu. Đến giờ phút này, trước sự ức hiếp tàn bạo của chúng, chị không còn nhẫn nhục được nữa, rõ ràng nước càng tức càng vỡ bờ, chị đã chủ động đấu tranh chống lại kẻ thù. Tinh thần phản kháng biểu hiện ở thái độ và hành động. Chị xám mặt lại và cách xưng hô cũng thay đổi. Lần cuối, chị không gọi chúng bằng ông và xưng con, cháu nữa, mà là mày với bà, chị đã tự đặt mình trên kẻ thù và giành thế chủ động: "Mày trói ngay chồng bà đi, bà cho mày xem". Hàng động của chị quyết liệt và nhanh như cắt chị nắm ngay gậy của hắn, túm tóc lẳng cho một cái ngã nhào ra thềm.

Câu nói đầy vẻ thách thức cùng với hành động quyết liệt vừa là một câu biểu hiện của lòng thương yêu chồng, vừa cho thấy sự dũng cảm, tinh thần đấu tranh quyết liệt của chị. Rõ ràng là "tức nước vỡ bờ". Câu nói đầy khí phách của chị Dậu "Thà ngòi tù chứ để cho bọn chúng làm tình làm tội mãi thế tôi không chịu được" biểu hiện mãnh liệt sức phản kháng, lòng căm thù giai cấp chất chứa từ lâu. Bao nhiêu nỗi tủi nhục bấy lâu chị cam chịu, giờ đây không dần được nữa, nhất là chúng đã cố tình hành hạ anh Dậu. Chị đã lấy thân che chở cho chồng mà cũng không yên, cuối cùng chị đã vùng lên đấu tranh chống lại áp bức với một sức mạnh quật khởi của lòng căm thù.

Phân tích nhân vật chị Dậu trong truyện ngắn Tức nước vỡ bờ mẫu số 2

Ngô Tất Tố là nhà văn hiểu biết sâu sắc đời sống và tâm trạng của quần chúng, có cái nhìn đúng đắn đối với quần chúng. Chúng ta trở lại nhân vật chị Dậu. Chị Dậu là người nghèo khổ, bị áp bức bóc lột tàn tệ. Cuộc đời của chị quẩn quại trong bùn lầy và bóng tối. Nhưng chị lại là người có một phẩm chất cao quý, đẹp đẽ.

Chị Dậu là người hiền lành, thật thà, chăm chỉ làm ăn, thương chồng, thương con rất mực. Chị có thể tiêu biểu cho lớp phụ nữ nông dân Việt Nam, cần cù lao động, chịu thương, chịu khó. Nhưng có một lúc, con người hiền lành ấy đã cả gan đánh lại bọn đầu trâu mặt ngựa để bảo vệ cho chồng. Tuy hành động ấy mới chỉ có tính chất tự phát và nhất thời, nhưng cũng phần nào nói lên được ý chí không chịu khuất phục của những con người bị chà đạp, giày xéo. Đó là một hành động đẹp đẽ. Lời nói của chị Dậu là một lời phản kháng đanh thép: "Chồng tôi đau ốm ông không được phép hành hạ!". Trong lúc bị hà hiếp quá đáng, người đàn bà ấy có thể liều chết chống lại bọn thống trị: "Thà ngòi tù, để cho chúng nó làm tình làm tội mãi thế, tôi không chịu được"...

Nếu uy lực không hoàn toàn đè bẹp được chị thì tiền tài cũng không mua chuộc được chị, tuy có khi chỉ vì một đồng bạc, chị đã cắt đứt tình ruột thịt, mang con bán cho nghị Quế. Cái đêm chị bị tên tri phủ tìm cách cưỡng hiếp, chị đã cương quyết chống lại và đã thắng được con thú vật đáng ghê tởm. "Quan phủ lóp ngóp đứng dậy, mở ví lấy năm giấy bạc độ hơn chục đồng, chài vào tận mặt chị Dậu. Ngài thở và nói: "Có muốn lấy tiền tao cho!". Chị Dậu giằng năm bạc vút tọt xuống đất.

Cái đêm "quan cụ" định diễn lại tấn tuồng của tên tri phủ kia, chị Dậu cũng cho hẳn một bài học đích đáng. Bên cạnh tính chất đê hèn của bọn quan lại giàu có, phẩm chất đạo đức của người đàn bà nông dân nghèo khổ càng sáng tỏ, đẹp đẽ.

Đôi lập với quần chúng là bè lũ thống trị, những bọn mặt người dạ thú, tàn bạo, tham lam và dâm dục. Nếu Ngô Tất Tố thành công trong việc biểu hiện quần chúng, thì ông cũng đã thành công trong việc tố cáo những cái xấu xa thối nát của giai cấp thống trị. Những lí trưởng lí cự, chánh hội, phó hội cho đến viên tri phủ, vợ chồng nghị Quế.v.v... đều là một bọn người đang xúm nhau lại hút máu mủ nhân dân. Suu thuế là tai họa đối với nhân dân nhưng lại là món béo bở đối với chúng. Vì suu thuế chị Dậu đã bán khoai, bán lúa, bán chó, bán con, vì suu thuế anh Dậu bị cùm kẹp, đánh đập suýt chết; nhưng bọn cường hào, quan lại thì nhờ suu thuế mà được ăn, được uống, được hút lại có tiền bỏ túi. Chúng mưu mô lợi dụng cảnh hoạn nạn của quần chúng để làm giàu, để hưởng thụ. Đọc Tất đèn chúng ta thương cảm những người lao khổ bao nhiêu thì lại càng căm ghét bọn thống trị bấy nhiêu. Bức tranh xã hội càng chân thực thì càng có sức mạnh tố cáo và càng có tác dụng giáo dục cho công chúng lòng căm thù sâu sắc đối với chế độ áp bức, bóc lột. Thái độ của Ngô Tất Tố trong Tất đèn rất rõ rệt. Đối với quần chúng, ngòi bút của tác giả đạt dào một tấm lòng thông cảm sâu sắc còn đối với bọn quan lại, cường hào ngòi bút của nhà văn lại đầy giọng đả kích, châm biếm. Ngô Tất Tố không hề e dè trong việc vạch trần tính chất bỉ ổi, vô nhân đạo của bọn thống trị. Thái độ của nhà văn là một thái độ chiến đấu. Tính chiến đấu toát ra từ giá trị hiện thực và giá trị nhân đạo của tác phẩm. Cố nhiên, cũng như những nhà văn hiện thực khác lúc bấy giờ, với nhãn quan giai cấp của mình, Ngô Tất Tố chưa thể nhìn thấy bước đường sắp tới của lịch sử. Kết thúc Tất đèn, chị Dậu chạy vào đêm tối, "mịt mù như tiền đồ của chị". Nhưng đứng về quan điểm lịch sử, chúng ta không thể nhất thiết đòi hỏi nhà văn phải có một cái nhìn cách mạng đối với xã hội được. Ngô Tất Tố dũng cảm bóc trần mâu thuẫn của xã hội, nói lên đời sống cơ cực và phẩm chất tốt đẹp của những người bị áp bức, vạch trần chân tướng của bọn thống trị, đó là những thành công đáng cho chúng ta trân trọng.

Bài văn mẫu số 3 Phân tích nhân vật chị Dậu trong truyện ngắn Tức nước vỡ bờ

Ngô Tất Tố là nhà văn xuất sắc trong dòng văn học hiện thực 1930-1945. Viết về nạn sưu thuế dã man đã bần cùng hóa nhân dân ta, ca ngợi những phẩm chất tốt đẹp của người nông dân, tiểu thuyết “Tắt đèn” của Ngô Tất Tố là một thành công đặc sắc. Nhân vật chị Dậu đã được khắc họa thành một nhân vật điển hình về người phụ nữ nông dân trong xã hội cũ.

Bình luận về tác phẩm “Tắt đèn”, nhà văn Nguyễn Tuân có nhận xét về nhân vật chị Dậu như sau: “Trên cái tối giời, tối đất của đồng lúa ngày xưa, hiện lên một cái chân dung lạc quan của chị Dậu”.

Nhận xét của Nguyễn Tuân rất sắc sảo. Ông chỉ ra giá trị hiện thực của “Tắt đèn” một tác phẩm đã phản ánh sự đen tối làm than của nông thôn Việt Nam dưới thời Pháp thuộc, đồng thời khẳng định thành công của Ngô Tất Tố khắc họa nhân vật chị Dậu “một chân dung lạc quan” hiện lên giữa “cái tối giời tối đất của đồng lúa ngày xưa” ấy. Chị Dậu có bao phẩm chất tốt đẹp: nghèo khổ mà phẩm giá trong sạch, thương chồng thương con, đảm đang tháo vát, dũng cảm chống lại bọn cường hào.. “Bản chất của nhân vật chị Dậu rất khỏe, cứ thấy lăn xả vào bóng tối mà phá ra..”.

“Cái tối giời tối đất của đồng lúa ngày xưa được nói đến trong “Tắt đèn” là làng Đông Xá giữa mùa sưu thuế. Tiếng trống ngũ liên, tiếng tù và, tiếng mõ đốc sưu nổi lên suốt đêm ngày nghe rất rùng rợn, cổng làng bị bọn cường hào đóng chặt để tróc sưu. Bọn cai lệ, bọn tay chân lí trưởng với roi song, tay thước, dây thừng, nghênh ngang đi lại ngoài đường hét bắt trời kẻ thiếu sưu. Lí trưởng làng Đông Xá ra lệnh cho lũ tay chân: "Tha hồ đánh! Tha hồ trời! Thằng nào buống binh đánh chết vô tội vạ! Anh Dậu vì tội thiếu sưu mà bị bọn cường hào “bắt trời như trời chó để giết thịt!”. Em trai anh Dậu chết từ năm ngoái nhưng anh Dậu vẫn phải nộp thay vì “Chết cũng không trốn được sưu Nhà nước!”. Có biết bao gia đình nông dân nghèo khổ bị điêu đứng, bị bắt đánh trời dã man! Chị Dậu phải bán khoai, bán ổ chó, bán đứa con gái đầu lòng lên 7 tuổi cho Nghị Quế. Chị phải đi ở vú... để kiếm đủ số tiền trang trải hai suất sưu cho chồng và đứa em chồng đã chết! Có thể nói “Tắt đèn” là bức tranh chân thực về xã hội nông thôn đen tối trước cách mạng, đồng thời là bản án đanh thép đối với cái xã hội ấy. Đọc “Tắt đèn”, ta rùng mình cảm thấy “cái tối giời tối đất của đồng lúa ngày xưa” như Tố Hữu đã viết:

“Nửa đêm thuế thúc trống dồn,

Sân đình máu chảy, đường thôn linh đày... ”

(30 năm đời ta có Đảng)

Giữa cái xã hội đen tối, hãi hùng ấy đã “Hiện lên một cái chân dung lạc quan của chị Dậu”. Ngô Tất Tố không chỉ thấu hiểu đời sống nông thôn mà còn có tình cảm gắn bó với những người dân cày lam lũ, nghèo khổ. Ông đã dành cho nhân vật chị Dậu sự đồng cảm, xót thương và quý trọng. Ông đã viết nên những lời tốt đẹp nhất về cái chân dung lạc quan của chị Dậu. Chị Dậu cần cù chịu khó làm ăn "đầu tắt mặt tối" thế mà "com không đủ ăn, áo không đủ mặc". Tai họa dồn dập: hai cái tang mẹ chồng và em chồng, rồi anh Dậu bị ốm nặng kéo dài mấy tháng trời, gia đình chị trở thành “cùng đinh”. Thiếu sưu, chồng bị bắt, bị đánh trói dã man. Một nách ba đứa con thơ, trong nhà không còn một hạt gạo, chị Dậu tất tả ngược xuôi tìm mọi cách để cứu chồng. Chị đã phải bán gánh khoai, bán ổ chó, đứt ruột bán cái Tí lên 7 tuổi cho mụ Nghị, mới trả đủ một suất sưu cho chồng! Chị còn phải đi ở vú để trang trải “món nợ Nhà nước” cho đứa em chồng đã chết. Trước mọi tai họa, chị đã vững vàng chống đỡ.

Trong cảnh “Tức nước vỡ bờ”, “cái chân dung lạc quan của chị Dậu” đã tỏa sáng. Chị nấu cháo, lấy quạt quạt cho cháo chóng nguội, ân cần mời chồng, an ủi chồng đang ốm “rè rè” ăn cháo. Trước sự chửi mắng và thái độ hách dịch côn đồ của tên cai lệ, chị đã nhún mình van xin “tha cho chồng”... Nhưng khi bị tên cai lệ “bịch vào ngực”, “tát đánh bốp vào mặt”, anh Dậu sắp bị trói, chị Dậu đã “nghe hai hàm răng” thách thức: "Mày trói chồng bà đi, bà cho mày xem!". Với quyết tâm bảo vệ chồng, với sức mạnh và lòng dũng cảm, chị Dậu đã đánh ngã nhào hai tên côn đồ độc ác, những kẻ "hút nhiều xái cũ". Chị căm giận phủ định mọi thế lực tàn ác của chính quyền thực dân. Chị nói với chồng sau khi đã trừng trị lũ đầu trâu mặt ngựa: “Thà ngồi tù. Để cho chúng làm tình làm tội mãi thế, tôi không chịu được...”. Cái chân dung chị Dậu "lạc quan" lắm chứ! Đẹp lắm chứ!

Đói cho sạch, rách cho thơm. Đọc “Tắt đèn”, ta khâm phục trước phẩm cách trong sạch của chị Dậu. Chị Dậu đã “vứt toẹt năm bạc” vào mặt tên Tri phủ Tư Ân khi hắn giở trò chó má! Chị cũng đã đẩy cụ cố Thượng ra, khi lão già ôm lấy chị... Bao lực, tù đầy, chị không sợ. Tiền bạc không mua chuộc được người đàn bà nhà quê này! Trong đêm tối như mực, ta thấy “hiện lên một cái chân dung lạc quan của chị Dậu”.

Có người cho rằng chị Dậu mạnh động! Lại có ý kiến cho rằng cái kết của Tắt đèn nhuốm màu bi quan? Nhà văn Nguyễn Tuân đã phát hiện ra "Bản chất của chị Dậu rất khỏe, cứ thấy lăn xả vào bóng tối mà phá ra". Đó là một ý rất hay, rất đặc sắc.

Ngày nay, nông thôn Việt Nam đã có nhiều đổi mới. Xóm làng đã "ngói hoá". Ánh điện đã tỏa sáng nhiều xóm thôn. Những cái Tí đã được cấp sách đến trường. Đọc “Tắt đèn “là một dịp để mọi người “ôn cũ biết mới”. Ta càng thấy cái tâm và cái tài của Ngô Tất Tố khi ông miêu tả bức chân dung lạc quan của chị Dậu.

Bài văn mẫu số 4 phân tích nhân vật chị Dậu trong truyện ngắn Tức nước vỡ bờ ngắn gọn

Trong nền văn học hiện thực phê phán thời kì 1930-1945 không thể không nhắc tới những cái tên các tác gia nổi bật như Vũ Trọng Phụng, Nam Cao, Ngô Tất Tố,... Và có lẽ chúng ta không thể nào quên được hình ảnh chị Dậu- điển hình của người phụ nữ thời kì đó. Đó là hình ảnh một người phụ nữ luôn hết lòng vì chồng con, mang nặng đứ ối hi sinh nhưng không còn sự yếu đuối nhu nhược của người phụ nữ thời kì phong kiến mà đã có sự phản kháng mạnh mẽ chống lại những thế lực luôn chèn ép, bắt buộc những người nông dân thời kì bấy giờ, do đó có lẽ đoạn văn “tức nước vỡ bờ” là một trong những đoạn văn đắt giá nhất trong tác phẩm “tắt đèn” của Ngô Tất Tố mang nhiều ý nghĩa nhân văn sâu sắc để lại trong lòng người đọc cho tới tận hôm nay.

Bối cảnh trong tác phẩm là hình ảnh của làng Đông Xá trong những ngày đang bị bọn lí chủ, cường hào đi thúc giục sưu thuế cho bọn chúng. Mà nhà chị Dậu lại là một trong những gia đình khó khăn nhất trong làng. Vì không thể trả nổi mức thuế cao vô lí mà anh Dậu đã bị bọn chúng bắt trói lại, đánh đập dã man. Cực chẳng đã, chị Dậu đã phải bán đi đàn chó mẹ, chó con cùng đứa con gái lớn nhất cho nhà Nghị Quế với mớ giá rẻ mạt để có tiền cứu chồng ra khỏi tay của bọn cường hào. Qua đây, chúng ta có thể thấy được hình ảnh của một người phụ nữ nông dân tuy thất học nhưng luôn hết lòng vì chồng, phải cáng đáng công việc mà đáng lẽ ra dành cho người đàn ông trong gia đình.

Mở đầu đoạn trích là hình ảnh anh Dậu bị trói trên cây cột giữa sân đình, đang thoi thóp, kiệt quệ, không thể chống đỡ được sự đau đớn, mỗi một cái vè thể xác và tinh thần. Khó khăn lắm, chị Dậu mới có được chút tiền bạc để nộp sưu. Ấy vậy mà bọn cường hào, tay sai của “ông Lý” lại lôi anh Dậu ra vút ở ngoài sân, trao trả lại cho chị và đòi chị phải nộp thêm thuế đình của người em trai chồng đã mất từ năm ngoái. Đó là một điều đòi hỏi vô lí, thế nhưng chị vẫn phải nhẫn nhục. Đau khổ là thế, lo lắng là thế nhưng chị vẫn cố dặn lòng, cố gắng đưa cho chồng bát cháo loãng, dù chính mình còn chưa có gì ăn, Chị chỉ nhẹ nhàng bảo với chồng: "Thầy em cố gắng dậy húp ít cháo cho đỡ xót ruột". Lời của người đàn bà nhà quê tuy mộc mạc nhưng lại mang biết bao tâm tư, tình cảm mà ít ai sánh được. Thậm chí, chị còn bế cái Tũn ngồi cạnh chồng để nhìn xem anh ăn có được hay không, có ngon miệng không. Tình cảm của chị phải son sắt, giàu đứ ối hi sinh như thế nào mới có thể được như vậy trong lúc hoàn cảnh khó khăn, đầy ngang trái như vậy và có lẽ chính tình yêu thương bao la ấy đã tạo cho chị sức mạnh phi thường chống lại bọn tay sai khi chúng tiến vào, định cưỡng ép tới bước đường cùng hoàn cảnh của anh chị.

Đám tay sai khi tiến vào cùng roi da, gậy gộc, điều làm đầu tiên của chị là nghĩ tới người chồng đáng thương của mình. Chị lo lắng anh không thể chịu nổi bất cứ trận đánh nào nữa anh đã hoàn toàn kiệt sức sau đêm qua. Chị chỉ có thể cầu xin bằng giọng nói run run, đầy hèn mọn, nài nỉ:” hai ông làm phúc nói với ông Lý xin cho cháu khát”. chị cư xử như vậy là bởi vì chị biết hoàn cảnh của mình bây giờ, vì chị chỉ là một người phụ nữ nông dân như bao con người khác mà thôi. Lúc này chị không còn nghĩ được gì ngoài ý chí sôi sục phải bảo vệ gia đình của mình, bảo vệ người chồng đau ốm cũng những đứa con thơ dại. thế nhưng, những tên tay sai ấy đâu còn chút tình người nào. Chúng bỏ ngoài tai lời van xin của chị, chúng gạt chị ra, định tiếp tục trói anh Dậu dẫn đi, lúc này đây, chị đã phải quỳ xuống cầu xin: "cháu xin ông, nhà cháu mới tỉnh được một lúc". Nhưng hẳn lại tát chị và một mực đòi xông về phía anh Dậu vừa mới tỉnh lại trong chốc lát. Tới đây, chị đã không thể nín nhịn được nữa. Sự phản kháng của chị đi theo mức độ tăng dần lên. Đầu tiên, chị ngăn bọn chúng lại và nói “chồng tôi đau ốm, các ông không được phép hành hạ”. chỉ một câu nói thôi nhưng đã như một lời cảnh cáo của chị về hành động của bọn chúng. Thế nhưng càng nhẫn nhịn thì bọn chúng lại càng lấn tới. Hẳn “bịch luôn vào ngực chị mấy bịch” rồi “tát vào mặt chị một cái đánh bốp” rồi vẫn xông về phía anh Dậu. đến lúc này, chị Dậu đã không còn giữ được bình tĩnh nữa, chị lao về phía chồng, gạt bọn tay sai ra, hai tay chống nạnh nói “mày trói chồng bà đi, bà cho mày xem”. Đúng như câu nói “tức nước vỡ bờ”, chị Dậu từ cách xưng hô đầy nhỏ bé, hèn kém, xưng cháu gọi ông, sau đó chị xưng là “tôi”, và cuối cùng là “bà- mày”. Có thể có người cho rằng chị Dậu là một người phụ nữ đánh đá thế nhưng có thể nói rằng, ít ai có thể hành động được như chị. Chị lao vào những tên muốn bắt chồng chị rồi đánh nhau với chúng. Sức mạnh thật sự của người phụ nữ trở dậy khi họ bắt buộc phải bảo vệ những người thân yêu xung quanh mình, và cũng có lẽ do chị đã không thể nín nhịn được thêm nữa, chị đã bị buộc vào bức đường cùng. Thậm chí dù chồng chị có khuyên, chị cũng vẫn đánh thép làm theo bản năng của chị, chị thà ngồi tù chứ quyết không để bị chèn ép, bị ép buộc. cũng như nhà Nguyễn Tuân đã từng nói: "trên cái tôi trời, tôi đất của xã hội ngày xưa, hiện lên một chân dung lạc quan của chị Dậu. Bản chất của chị Dậu rất khỏe, cứ thấy lăn xả vào bóng tối mà phá ra...”

Đoạn trích “tức nước vỡ bờ” đã miêu tả lại sâu sắc hình ảnh đầy màu sắc hiện thực của xã hội Việt Nam thời kì trước cách mạng. Cùng với nó, hình ảnh chị Dậu cũng được khắc họa một cách rõ nét, dung hòa hai tính cách khác nhau, đối với những người thân yêu bên cạnh, chị luôn dịu dàng, sẵn sàng hi sinh bất cứ điều gì, thế nhưng với những kẻ xấu, chị bất chấp tất cả để chiến đấu cùng chúng. Đó cũng có lẽ là một sự thay đổi lớn trong hình ảnh của người phụ nữ cả về khí chất và tính cách.

Mẫu 5 Phân tích nhân vật chị Dậu trong truyện ngắn Tức nước vỡ bờ tuyển chọn

‘Tắt đèn’ là bản tố khổ chân thật, sâu sắc, chan hòa nước mắt và lòng căm phẫn của người nông dân nghèo bị bóc lột, đàn áp. Có lẽ chính nhà văn Ngô Tất Tố cũng không cầm được nước mắt. Cái đáng quý ở nhà văn này là thái độ phẫn nộ với giai cấp bóc lột và lòng thương người mệnh mông!

‘Tức nước vỡ bờ’ vốn là câu tục ngữ mang tính quy luật tự nhiên (nước đã dâng lên cao thì bờ ngoài vỡ nhưng cũng có ý nghĩa xã hội sâu sắc..., Người ta đã vận dụng câu tục ngữ này làm tiêu đề, tên gọi của một đoạn trích hết sức điển hình trong tiểu thuyết Tắt đèn.

Tình huống dẫn đến cảnh ‘tức nước vỡ bờ’ có ngay ở giữa nhà Lí trưởng, chị Dậu, nạn nhân trực tiếp của cái thuế thân quái gở kia đã uất nghẹn kêu lên:

"Ôi trời ơi! Tôi bán cả con lẫn chó và hai gánh khoai mới được hai đồng bảy bạc. Tưởng rằng đủ tiền nộp sưu cho chồng, thì chồng khỏi bị hành hạ đêm nay. Ai ngờ lại còn suất sưu của người chết nữa! Khốn nạn thân tôi! Trời ơi! Em tôi chết rồi còn phải đóng sưu hờ trời?... "

Như thế là hoàn cảnh đưa đến cảnh ‘tức nước’ là do những trận bão tố từ cái chính sách thuế thân quái gở của bọn thực dân Pháp và những thủ đoạn bóc lột trắng trợn của gia đình Nghị Quế, và hành động đánh trời dã man của bọn lính tráng, tuần đinh, người nhà tên Lí trưởng dội xuống đầu chị Dậu!

Chúng dồn chị đến con đường cùng, khi anh Dậu bị ném ở đình về nằm khóc con, khóc em, khóc số phận mình. Nhưng chị Dậu đã khuyên giải ‘Thịt người tanh không ai ăn được, thầy em cứ yên tâm nằm nghỉ không phải lo lắng gì cả’.

Như vậy là mức nước đã dâng lên rất cao, cái thời điểm ‘vỡ bờ’ chỉ còn chờ đợi từng giây phút. Người đàn bà ấy đã phải chịu nỗi đau đứt ruột vì phải bán đàn chó và bán con đi mà vẫn không giải quyết được nạn sưu thế. Nhất là khi bọn chúng vắt anh Dậu về nhà chỉ còn như cái xác chết, người hàng xóm cho bát gạo, chị nấu cháo vội để ‘cứu chồng’(bát cháo lúc này vừa là bát cơm vừa là chén thuốc). Nỗi lo của chị như vừa lắng dịu xuống một chút, vì anh Dậu vừa tỉnh lại, run rẩy cất bát cháo vào miệng định ăn thì chúng sầm sập tiến vào nhà, trong tay là roi song, dây thừng, hình ảnh chúng như bọn quỷ dữ từ âm phủ hiện về chúng hét ‘Thằng kia! Ông tưởng mày chết đêm qua, còn sống đấy à? Nộp tiền sưu! Mau!

Thế là cái giọng khàn khàn chỉ hút xác thuốc phiện đã dập tắt ngay sự yên ổn của chị Dậu và hơi tàn của anh Dậu! Anh ‘lăn đùng ra đó, không nói được câu gì’. Trước tình cảnh ấy, chúng chẳng có chút gì mủi lòng mà còn quát mắng, chửi bới,

đe dọa chị Dậu. Chúng gọi chị là ‘mày’ xưng ‘cha’ rồi xưng ‘ông’ với chị. Chúng dọa ‘dỡ nhà’ và ‘trói cổ anh Dậu điếu ra đình’! Cuối cùng tên cai lệ giật phắt cái dây thừng trong tay người nhà Lí trưởng sầm sập chạy đến chỗ anh Dậu. Đều cẳng và tàn ác hơn nữa, hắn ‘bịch vào ngực chị mây bịch’ và tát vào mặt chị. Thái độ của chị Dậu đã căm giận lắm, nhưng để bảo vệ chồng, chị van xin, ngăn cản, đỡ đòn cho chồng. Mỗi lần chị lùi lại van xin, tên cai lệ càng hung hăng thêm. Vừa đánh, vừa chửi hắn nhảy đến cạnh anh Dậu. Hành động và cử chỉ của tên tay sai mặt hạng chính là ngọn gió gây nên cảnh ‘tức nước vỡ bờ’. Bão táp đã đến độ con bờ phải ‘vỡ’. Sau cái tát vào mặt chị và thêm những lời nói thô lỗ, khốn nạn của hắn như: ‘mày định nói cha mày nghe đấy à’, ‘trói cổ thằng chồng lại’. Chị không chịu được nữa bèn túm lấy cổ hắn dúi ra cửa, hắn ‘ngã chổng quèo trên mặt đất, miệng lảm nhảm thét trói vợ chồng kẻ thiếu suu’!

Như vậy, chị Dậu là biểu tượng cho những đợt sóng cồn, nước cả có sức mạnh công phá con bờ. Và bọn lính tráng, tay sai chỉ cậy sức mạnh ở cường quyền, bạo lực, còn bản chất của chúng thì hèn yếu, từ cái dáng hình bề ngoài đến lòng dạ bên trong!

Tình huống xảy ra như không thể ngờ chị Dậu lại chống cự mạnh mẽ đến như thế! Lúc đó chị đang tập trung nói ý nghĩ và cử chỉ là an ủi chồng. ‘Thầy em cố ngồi dậy húp ít cháo cho đỡ xót ruột’ thì bọn cai lệ dẫn xác vào. Mặc cho chúng quát tháo chị vẫn dịu dàng van xin chúng bằng những lời có tình, có lí: ‘Nhà cháu đã túng lại phải đóng cả suất suu cho chú nó nữa, nên mới lòi thoi như thế. Chứ cháu có dám bỏ bê tiền suu của nhà nước đâu’... Nếu những con người có lương tri nhìn cái gia cảnh ấy, con người ấy ai nỡ đẩy dọa đến bước đường cùng? Nhưng bọn này là tay sai, ở chúng không có khái niệm ‘tình thương người’ nên chúng chỉ biết ăn nói thô tục, quát tháo ầm ĩ, đánh người bừa

bãi, chúng có biết đâu rằng có giết vợ chồng chị đi thì cũng không còn đồng xu nào nộp suất suu vô lí nữa. Chị gọi chúng là ‘ông’ và tự xưng là ‘cháu’ và đã hai lần chị xin chúng: ‘Hai ông làm phúc cho nhà cháu khát’... ‘Nhà cháu đã không có, xin ông xem lại... ‘ Như vậy một bên là cố gắng kìm nén, một bên cứ cậy thế chính quyền, luật pháp mà mắng chửi, xô người đến con đường cùng.

Cho nên tình huống đã trở nên không thể nào khác là ‘cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng’. Sau khi bị tên cai lệ đánh và hắn đe dọa không tha anh Dậu, chị Dậu vùng lên trở thành người đàn bà đánh đá, quyết liệt chống lại bọn chúng: từ chỗ xưng ‘cháu’ với ‘ông’ chị gọi chúng là ‘mày’ và xưng ‘bà’ nói những câu áp đảo lại chúng: ‘Ông không được phép’, ‘Mày trói ngay chồng bà đi bà cho mày xem’. Nói là làm, chị đã đánh ngã cả hai thằng cả hai tên ‘đại diện’ cho sự thống trị khốn nạn nhất.

Khi nghe chồng than thở và can ngăn chị đã nói một câu chứng tỏ lòng căm thù của những người bị áp bức bóc lột đã lên đến tột đỉnh: ‘Thà ngồi tù. Để cho chúng làm tình, làm tội mãi, không chịu được’. Câu nói là sự thách thức tất cả, không còn sợ gì nữa!

Qua đoạn trích trên đây ta thấy nhà văn đã cất nghĩa bằng hành động của chị Dậu một quy luật xã hội ‘ở đâu có áp bức thì ở đó có đấu tranh’. Vì vậy như trên đã nói, câu tục ngữ ‘tức nước vỡ bờ’ có ý nghĩa về mặt quy luật tự nhiên, và cũng có ý nghĩa sâu sắc về mặt xã hội.

Vì thế nhà văn Nguyễn Tuân đã từng nhận xét:

‘Cách viết lách như thế, cách dựng truyện như thế, không phải là phát động quần chúng nông dân chống quan Tây, chống vua ta còn là cái gì nữa?’

Quả thực trong chương này, chị Dậu đã nổi loạn chống lại bọn tay sai là bọn cường hào, nanh vuốt của bọn thống trị thực dân, phong kiến.

Viết đoạn này Ngô Tất Tố tuy chưa hoàn tất nhân vật chị Dậu, nhưng nhà văn đã tô điểm thêm cho nhân vật của mình ngoài cái đẹp về hình thức, tâm hồn, tính cách, còn có vẻ đẹp cứng cỏi trong đấu tranh, một vẻ đẹp đáng quý biết bao.

Nét sắc sảo trong đoạn trích là nhà văn đã dựng được những tình huống để các nhân vật phát triển hết tính cách của mình, các nhân vật chính diện cũng như nhân vật phản diện. Nhân vật chị Dậu là nhân vật điển hình là người phụ nữ đẹp đẽ, mạnh khỏe, để lại ấn tượng khó quên trong lòng người đọc.

Phân tích nhân vật chị Dậu trong truyện ngắn Tức nước vỡ bờ mẫu 6 chi tiết

Ngô Tất Tố là nhà văn hiện thực nổi tiếng trong nền văn xuôi Việt Nam. Ông có rất nhiều các tác phẩm hay, đặc sắc, trong đó tác phẩm nổi trội hơn cả, đó là tác phẩm “tắt đèn”. Tác phẩm như một lời tố cáo nặng nề đến giai cấp thống trị trong xã hội phong kiến xưa. Chị Dậu là người phụ nữ sống trong xã hội đầy bất công ấy, một người phụ nữ bị áp bức, bóc lột quá nhiều

vừa hiền lành nhẹn nhục nhưng khi bị đẩy vào bước đường cùng họ lại vùng dậy đấu tranh đòi lại quyền được sống.

Chị Dậu là người phụ nữ hết lòng yêu thương chồng con và vô cùng đảm đang. Khi gia đình chưa có tiền nộp sưu, bọn quân lính đã bắt anh Dậu ra đình để chịu những đòn roi, đánh đập dã man của chúng. Đón chồng trở nhà sau bao ngày bị bọn quan sai lôi đi đánh đập, hành hạ, chị Dậu thậm chí còn không có nổi một hạt

gạo để nấu cho chồng bát cháo. Chị tất tả chạy đi vay hàng xóm được nắm gạo để nấu nồi cháo loãng cho chồng. Trong lúc khó khăn, túng quẫn như vậy, chồng không muốn ăn, chị nhẹ nhàng giỗ dành, đút từng thìa cháo nhỏ cho anh ăn. Chị thấy chồng như vậy, chị đau cả bản thân mình nữa.

Trong lúc khốn khó, túng quẫn chị Dậu một mình xoay sở chống đỡ, chị trở thành trụ cột trong gia đình, mọi gánh nặng từ cuộc sống đè nặng lên vai chị. Khi chồng bị bắt đi, một mình chị thân gái phải chạy vay khắp nơi để vay mà không đủ tiền để “chúc” chồng ra. Chị phải mang cả đàn chó mới để chưa mở mắt để gom đủ tiền. Và người mẹ đó phải mang đứa con của mình đi bán, có nỗi đau nào hơn nỗi đau này, khi con chị xin van chị ở lại mà chị phải dứt lòng bán con đi. Nỗi đau ấy ai thấu hiểu được đây.

Chị Dậu là con người vô cùng nhẫn nhục. Khi bọn cai lệ xông đến bắt anh Dậu, thúc ép nộp sưu, chị Dậu đã van xin, lời lẽ vô cùng kính trọng, chị nhỏ nhẹ xưng “ông” với “con”. Lúc đầu, chị nhẫn nhục van xin tên cai lệ để hãn tha cho anh Dậu. Khi bọn chúng sầm sập chạy đến định bắt trời anh Dậu, chị xám mặt tức giận nhưng vẫn cố gắng chịu đựng, níu tay tên cai lệ, van xin. Chị tỏ thái độ cúi nhường để bảo vệ chồng mình khỏi nguy hiểm. Vì ngoài cách đấy ra chị không biết mình có thể làm được gì nữa. Một người vợ chỉ có thể cố gắng như vậy thôi. Nhưng khi cái danh dự của chị bị chúng nó coi thường lời van xin ấy, khi tên cai lệ ấn vào ngực chị cái bịch và sấn đến chỗ anh Dậu thì chị chuyển thái độ lớn tiếng cảnh báo hân.

Từ vị thế của kẻ dưới, chị Dậu đã nâng mình lên vị trí của người trên để mắng chửi chúng cho hả giận. Từ “ông- con” sang “bà- mày” thì chúng tỏ con giận đã lên đến đỉnh điểm. Chị Dậu không còn nhún nhường sợ hãi bọn cường hào gian ác nữa. Khi bị đặt vào tình thế như chị Dậu, thì không ai là không thể tức giận, ép quá thì núi lửa cũng phải phun trào chống lại. Chị cũng chỉ vì muốn bảo vệ cái gia đình nhỏ của chị. Một người phụ nữ phải chịu quá nhiều điều gò bó từ cuộc sống, bị chèn ép, bị bóc lột, bị làm cho khổ quá rồi thì người ta sẽ không chịu được nữa.

Sau lời cảnh báo, chị nhảy vào đánh lại bọn tay sai tàn ác: “Rồi chị túm lấy cổ, ấn dúi ra cửa làm tên cai lệ ngã chổng quèo trên mặt đất, đến lượt tên người nhà lí trưởng thì chị xông vào giằng co đu đẩy”. Chị ức quá rồi, chị bán sống, bán chết, không sợ gì nữa, có nhẫn nhục thì cuối cùng cũng sẽ chết thôi. Người phụ nữ khôn khổ ấy không còn yếu đuối, sợ hãi như ngày xưa, mà thay vào đó giới hạn của sự chịu đựng đã làm chị trở nên mạnh mẽ, không còn một tên tay sai nào có thể đánh lại, chúng phải bỏ đi. Chị không bảo vệ gia đình của mình thì sẽ không một ai bảo vệ cả. Tất cả những hành động đều là bộc phát từ trái tim của chị chứ chưa được giác ngộ bởi cách mạng.

Đoạn trích “Tức nước vỡ bờ” là đoạn thể hiện được sự đấu tranh quyết liệt hết sức ngoan cường của người phụ nữ trong xã hội xưa. Chị là hình tượng đẹp cho những phẩm chất đáng quý hiền dịu, thiết tha, tình yêu thương chồng, gia đình và đặc biệt là đức tính vùng lên đấu tranh mãnh liệt.

Phân tích nhân vật chị Dậu trong truyện ngắn Tức nước vỡ bờ mẫu số 7 chọn lọc

Trào lưu hiện thực phê phán giai đoạn 1930-1945 đã có những đóng góp đáng kể cho nền văn học nước nhà. Chúng ta khó có thể quên các tên tuổi lớn như Nguyễn Hồng, Nguyễn Công Hoan, Vũ Trọng Phụng, Nam Cao... và đặc biệt là Ngô Tất Tố – tác giả cuốn tiểu thuyết nổi tiếng Tắt đèn. Lần đầu tiên, ông đã đưa vào văn học hình ảnh một người phụ nữ nông dân Việt Nam với đầy đủ phẩm chất tốt đẹp. Đoạn văn Tức nước vỡ bờ thể hiện chân thực và sinh động vẻ đẹp của nhân vật chị Dậu, một phụ nữ yêu chồng, thương con, giàu đức hi sinh và có tinh thần phản kháng mãnh liệt.

Mở đầu đoạn trích là cảnh chị Dậu chăm sóc người chồng ốm yếu vừa bị bọn cường hào đánh đập thừa chết thiếu sống chỉ vì chưa có tiền nộp sưu. Chị Dậu đã cố sức xoay xỏa để cứu chồng ra khỏi cảnh bị cùm trói và hành hạ dã man. Chị tất tả chạy ngược chạy xuôi, vay được năm gạo nấu nồi cháo loãng. Cảm động thay là cảnh chị Dậu múc cháo ra mấy cái bát cũ kĩ, sứt mẻ và quạt lia quạt lịa cho cháo mau nguội rồi ân cần mời mọc: Thầy em cố dậy húp tí cháo cho đỡ xót ruột. Trong ánh mắt người vợ nghèo khổ ấy toát lên một tình thương yêu chồng tha thiết.

Trong cơn quẫn bách của mùa sưu thuế, chị Dậu đã trở thành trụ cột của cái gia đình khốn khổ. Chồng bị bắt, bị gông cùm, đánh đập, một tay chị chèo chống, chạy vạy, phải bán tất cả những gì có thể bán được, kể cả đứa con gái đầu lòng ngoan ngoãn, hiếu thảo mà chị thương đứt ruột để lấy tiền nộp sưu, cứu chồng khỏi vòng tù tội. Chị đã phải đổ bao mồ hôi nước mắt để anh Dậu được trả tự do trong tình trạng tưởng như chỉ còn là một cái xác không hồn. Chính tình yêu thương, lo lắng cho chồng đã dẫn chị đến hành động chống trả quyết liệt lũ tay sai tàn ác khi chúng nhẫn tâm bắt trói anh Dậu một lần nữa.

Hành động của chị Dậu không phải diễn ra một cách bất ngờ mà cái mầm mống phản kháng đã ẩn chứa từ lâu dưới vẻ ngoài cam chịu, nhẫn nhục. Sự chịu đựng kéo dài và sự áp bức tột độ đã khiến nó bùng lên dữ dội.

Lúc bọn đầu trâu mặt ngựa ập vào định lôi anh Dậu đi nhưng chưa hành hung mà chỉ chửi bới, mỉa mai thì chị Dậu tuy giận nhưng vẫn nhẫn nhục van xin tên cai lệ độc ác: Cháu van ông, nhà cháu vừa mới tỉnh được một lúc, ông tha cho! Cách xưng hô của chị là cách xưng hô của kẻ dưới với người trên, biểu hiện sự nhún

mình. Lúc bọn chúng sầm sập chạy đến chỗ anh Dậu, định trói anh một lần nữa, chị Dậu đã xám mặt nhưng vẫn cố chịu đựng, níu tay tên cai lệ, năn nỉ: Cháu xin ông. Những lời nói và hành động ấy của chị chỉ nhằm mục đích bảo vệ chồng.

Đến khi giới hạn của sự chịu đựng bị phá vỡ thì tính cách, phẩm chất của chị Dậu mới bộc lộ đầy đủ. Tên cai lệ không thèm nghe chị. Hắn đâm vào ngực chị và cứ sấn đến trói anh Dậu. Chị Dậu đã chống cự lại. Sự bùng nổ tính cách của chị Dậu là kết quả tất yếu của cả một quá trình chịu đựng lâu dài trước áp lực của sự tàn ác, bất công. Nó đúng với quy luật: Có áp bức, có đấu tranh. Người đọc xót thương một chị Dậu phải hạ mình van xin bao nhiêu thì càng đồng tình, nể phục một chị Dậu đáo đẽ, quyết liệt bấy nhiêu. Từ vị thế của kẻ dưới: Cháu van ông..., chị Dậu thoát nâng mình lên ngang hàng với kẻ xưa nay vẫn đè đầu cưỡi cổ mình: Chồng tôi đau ốm, ông không được phép hành hạ. Câu nói cứng rắn mà vẫn có đủ tình, đủ lí. Nhưng cái ác thường không biết chùn tay. Tên cai lệ cứ sấn tới đánh chị và nhảy vào định lôi anh Dậu. Tức thì, sau lời cảnh cáo đanh thép của kẻ trên đối với kẻ dưới: Mày trói ngay chồng bà đi, bà cho mày xem! là hành động phản kháng dữ dội: Rồi chị túm lấy cổ hắn, ấn dúi ra cửa. Sức leo khẻo của anh chàng nghiện chạy không kịp với sức xô đẩy của người đàn bà lực điền, hắn ngã chổng queo trên mặt đất... Còn tên người nhà lí trưởng kết cục cũng bị chị Dậu túm tóc, lẳng cho một cái, ngã nhào ra thềm.

Tình yêu chồng, thương con cộng với tinh thần phản kháng âm ỉ bấy lâu đã thổi bùng lên ngọn lửa căm thù trong lòng chị Dậu – người đàn bà hiền lương, chất phác. Nỗi sợ cố hữu của kẻ bị áp bức phút chốc tiêu tan, chỉ còn lại nhân cách cứng cỏi của một con người chân chính: Thà ngồi tù. Để cho chúng nó làm tình làm tội mãi thế, tôi không chịu được.

Tuy vậy, hành động phản kháng của chị Dậu hoàn toàn mang tính manh động, tự phát. Đó mới chỉ là cái thể tức nước vỡ bờ của một cá nhân mà chưa phải là cái thể của một giai cấp, một dân tộc vùng lên phá tan xiềng xích áp bức bất công. Có áp bức, có đấu tranh, áp bức càng nhiều thì đấu tranh càng quyết liệt và hành động của chị Dậu đã chứng minh cho chân lí ấy.

Đoạn trích Tức nước vỡ bờ là một trong những đoạn hay của tác phẩm Tắt đèn. Nhà văn Ngô Tất Tố đã dành cho nhân vật chính là chị Dậu tình cảm yêu thương, thông cảm và trân trọng. Những tình tiết sinh động và đầy kịch tính trong đoạn trích đã góp phần hoàn thiện tính cách người phụ nữ nông dân đẹp người, đẹp nết.

Phân tích nhân vật chị Dậu trong truyện ngắn Tức nước vỡ bờ mẫu 8 ngắn gọn

Chị Dậu là một người yêu thương chồng con tha thiết, đảm đang, hiền dịu và tháo vát nhưng có sức sống mạnh mẽ, có tinh thần phản kháng tiềm tàng. Sau khi a Dậu bị trói và cùm kẹp ở ngoài đình làng, bị bọn người nhà Hào Lí khiêng về. Chị đã nấu cháo, quạt cho nguội cháo rồi đi rón rén, ngồi xem chồng ăn có ngon miệng không.

Qua đó, thể hiện chị Dậu là người phụ nữ đảm đang, dịu dàng và tận tụy hết lòng yêu thương chăm sóc chồng. Anh Dậu vừa được cứu, chưa tỉnh lại, bung bát cháo được đưa lên miệng chưa kịp húp thì bọn cai lệ và người nhà lý trưởng từ ngoài sầm sập xông vào. Lúc đầu chị đã hết sức lễ phép, nhã nhặn vì chị biết chúng là “người nhà nước” còn chồng chị là kẻ cung đình có tội. Chị “run run” xin khát rồi vẫn tha thiết van nài.

Đến lúc cai lệ sầm sập đến chỗ anh Dậu định trói, chị xám mặt chạy đến đỡ tay hấn và năn nỉ “cháu van ông, nhà cháu vừa mới tỉnh được một lúc ông tha cho”, nhưng đến khi chính mình bị đánh, chị Dậu tức quá không thể chịu được, liều mạng cự lại bằng lí xung hô ngang hàng, chị đứng lên và nói: “chồng tôi đau ốm, ông không được phép hành hạ”. Cai lệ tát vào mặt chị rồi hấn cứ nhảy vào chửi anh Dậu, chị nghiến hai hàm răng: “mày trói ngay chồng bà đi, mà cho mày xem”. chị đã đứng lên với niềm căm phẫn ngùn ngụt tư thế đứng trên đầu kẻ thù đè bẹp đối phương đấu lực với chúng, bằng tất cả sức mạnh của lòng căm thù tức giận ấy, chị Dậu đã túm lấy cổ tên cai lệ ấn dúi ra cửa, lần lượt, người đàn bà lực điền này đã quật ngã tên cai lệ và người nhà lý trưởng.

Trước những hành động hung bạo, độc ác, đê tiện của bọn hào lý tham lam hống hách chị Dậu đã vùng dậy đứng lên đấu tranh để bảo vệ mạng sống cho chồng. Chị Dậu mang vẻ đẹp truyền thống của người phụ nữ Việt Nam, tiêu biểu cho tầng lớp phụ nữ nông dân giàu sức sống dưới ách áp bức của chế độ nửa thực dân nửa phong kiến khi chưa bắt gặp ánh sáng Đảng.

Phân tích nhân vật chị Dậu trong truyện ngắn Tức nước vỡ bờ mẫu 9 hay nhất

Những người nông dân gặp nhiều đau khổ, bất hạnh nhưng vẫn vươn lên trong cuộc sống, giữ trọn những phẩm chất tốt đẹp, là hình ảnh ta dễ dàng nhận thấy trong những tác phẩm văn học giai đoạn trước cách mạng tháng Tám. Và khi đọc những tác phẩm ấy, người đọc chắc chắn không thể nào quên hình ảnh người phụ nữ nghèo khổ, sống trong cảnh khốn cùng nhưng vẫn hết lòng yêu thương chồng con và có một sức mạnh tiềm tàng mạnh mẽ. Người phụ nữ đó chính là chị Dậu

trong Tất đèn, hay rõ nét hơn ở tính cách của chị là trong đoạn trích Túc nước vỡ bờ.

Nhân vật chị Dậu có hoàn cảnh rất đáng thương. Nhà nghèo, lại nợ tiền sưu thuế, chị phải bán gánh khoai, ổ chó mới sinh và cả đứa con gái mới lên bảy tuổi cho vợ chồng Nghị Quế để có tiền nộp sưu thuế cho chồng. Vậy mà vẫn không xong, anh Dậu chồng chị vẫn bị bắt trời, đánh đập ở ngoài sân đình, vì còn thiếu suất sưu của chú em chồng đã mất từ năm ngoái.

Đã chết cũng không được trốn sưu nhà nước nên vợ chồng chị Dậu vẫn phải nộp suất sưu ấy. Anh Dậu đã sẵn bệnh tật ốm đau, lại thêm bị trời cả ngày đêm ở sân đình nên người là đi tưởng chết. Bọn tay chân cường hào thấy vậy, liền vác anh trở về nhà trả cho chị Dậu.

Chị Dậu là một người vợ, người mẹ giàu tình yêu thương. Nhìn chồng như vậy, chị Dậu đau đớn không kìm được nước mắt. Chị tìm mọi cách để cứu chồng qua cơn nguy kịch. Chị thiết tha xin chồng húp tạm hóp cháo cho đỡ xót ruột. Bát cháo như chứa đựng biết bao tình yêu thương của chị dành cho chồng.

Chị bế cái Tiu ngồi cạnh chồng, nhìn xem chồng có ăn ngon miệng không, khiến cho ta thấy rõ được tình yêu, sự chăm sóc hết mực của chị khi chồng đang đau ốm, đứng trước cơn nguy kịch đến tính mạng. Không chỉ thế, chị còn là một người cứng cỏi, dũng cảm, dám đứng lên chống lại bọn cường hào để bảo vệ cho người chồng mà chị thương yêu.

Bọn cai lệ, tay chân của lý trưởng sầm sập xông đến, tay roi tay thước thét trời đánh anh Dậu. Anh Dậu chưa kịp húp nổi miếng cháo, đã bị tiếng thét của chúng làm cho sợ ngã lăn đùng ra phản. Chúng chửi bới anh Dậu không ra gì, rồi trợn ngược mắt quát chị Dậu. Chị Dậu van xin hấn, xin khát nợ, xin chúng xem xét lại...

Nhưng không, hấn lại càng lồng lộn lên, chạy đến chỗ anh Dậu để bắt trời ra đình. Thấy chị Dậu van xin, hấn bịch luôn vào ngực chị, rồi tát đánh bốp vào mặt chị. Hấn lao đến cạnh anh Dậu, định bắt trời anh. Đến lúc này chị không thể chịu được nữa, điều gì cũng có giới hạn. Để bảo vệ cho chồng, chị đã dũng cảm chống cự lại. Chị nghiến hai hàm răng thách thức chúng:

– Mày trời chồng bà đi, bà cho mày xem!

Chị Dậu đã thay đổi thái độ một cách không thể ngờ. Đang hạ mình van xin, sợ sệt chúng, giờ chị đã vỗ ngực tự tin đe dọa lại chúng. Thậm chí, chị còn thẳng tay trừng trị hai tên cai lệ định xông tới trời chồng chị. Những kẻ hút nhiều sái cũ làm

sao có đủ sức mạnh để chống lại người đàn bà lực điền quanh năm lam lũ. Chúng bị chị túm cổ, ấn dúi ra cửa, một tên bị chị túm tóc lẳng cho một cái ngã nhào ra ngoài thềm.

Chị chẳng còn gì để mà sợ nữa, thà ngồi tù, còn hơn để chúng làm tình làm tội. Chị đã cố gắng nhịn nhục, nhưng vì chúng càng được đà lấn tới, áp bức, bóc lột dã man, đe dọa tính mạng của chồng chị, nên chị đã dũng cảm vùng lên để chống trả lại chúng. Đúng như câu “Con giun xéo mãi cũng quăn”, trong hoàn cảnh áp bức, con người sẽ phải vùng lên để đấu tranh.

Thật vậy, chị Dậu trong “Tức nước vỡ bờ” được Nguyễn Tuân miêu tả rất sống động và chân thực. Người phụ nữ giàu tình yêu thương dành cho gia đình, chồng con, giàu đức hy sinh. Và trong bất cứ hoàn cảnh nào, chị cũng sẵn sàng đứng lên đấu tranh vì gia đình, vì người thân yêu của chị. Chị là một điển hình của tấm gương những người phụ nữ Việt Nam trong xã hội xưa.

Phân tích nhân vật chị Dậu trong tác phẩm Tức nước vỡ bờ mẫu số 10

Tức nước vỡ bờ thuộc một phần nhỏ trong tiểu thuyết Tắt đèn của Ngô Tất Tố. Tác phẩm cho thấy bộ mặt tàn ác của lũ thực dân nửa phong kiến ra sức đàn áp, bóc lột nhân dân. Nhưng trên hết vẫn là sự ngợi ca vẻ đẹp phẩm chất của người nông dân mà đại diện chính là chị Dậu.

Hoàn cảnh gia đình chị Dậu hết sức nghèo khó, khốn khổ, gia đình chị là hạng cùng đinh trong làng. Những ngày đóng sưu là những ngày khôn đốn, cực khổ nhất của gia đình chị. Chị phải bán cả chó, cả con mà vẫn không đủ tiền sưu cho chồng và người em đã mất.

Đằng sau nỗi thống khổ ấy lại hiện lên một người phụ nữ vô cùng đẹp đẽ về nhân cách. Trước hết chị là người yêu chồng, thương con tha thiết. Anh Dậu vừa được thả về, chị Dậu được bà cụ hàng xóm cho ít gạo, chị nấu cháo cho cả nhà ăn. Cháo nguội chị mang đến một bát lớn đến chỗ chồng, dùng những lời lẽ thật dịu dàng động viên anh Dậu: “Thầy em hãy cố ngồi dậy húp ít cháo cho đỡ xót ruột” rồi cô nán lại xem chồng ăn có ngon miệng hay không.

Chị quả thật là một người phụ nữ đảm đang, chu đáo và hết sức quan tâm đến chồng. Anh Dậu vừa thoát chết sau trận đòn ngoài đình, chưa kịp ăn bát cháo thì bọn cai lệ đã ập tới. Vấn đề quan trọng nhất với chị lúc này là làm sao giữa được tính mạng cho chồng. Đặt chị Dậu vào tình huống nguy cấp, gay cấp như vậy một lần nữa giúp bộc lộ tình yêu thương chồng sâu nặng của chị.

Bọn cai lệ vô cùng hung hãn, chúng xông vào định bắt trời anh Dậu lôi ra ngoài đình. Trước tình thế đó, ngay lập tức chị Dậu đã van xin tên cai lệ và nhưng mọi lời van xin đều bị cự tuyệt, chị còn bị tên cai lệ đánh, cuối cùng chị đứng lên đánh lại tên cai lệ và người nhà lí trưởng, quyết tâm bảo vệ chồng đến cùng. Trước cường quyền, chị không hề tỏ ra nao núng sợ hãi, mối quan tâm duy nhất của chị là phải bảo vệ được người chồng đang đau ốm của mình.

Không chỉ là một người phụ nữ yêu thương chồng con chị còn là một người có sức phản kháng và sức sống tiềm tàng mãnh liệt. Sự phản kháng của chị được thể hiện qua các chặng hết sức logic với nhau. Lúc đầu chị tha thiết van xin, hi vọng rằng chúng thương tình mà tha cho chồng chị: “Cháu van ông, nhà cháu vừa mới tỉnh được một lúc ông tha cho”.

Tiếp đến là chị cự lại bằng lí lẽ: “Chồng tôi đau ốm, ông không được phép hành hạ”. Cách xưng hô của chị đã có sự chuyển biến từ “ông-con” chuyển sang “ông-tôi” cho thấy chị không còn kẻ dưới mà là kẻ ngang hàng. Đỉnh cao của tinh thần phản kháng là màn đấu lực: “Chị Dậu nghiêng hai hàm răng: “Mày trời ngay chồng bà đi, bà cho mày xem”. Cách xưng hô cho thấy chị Dậu đã ở trong tư thế khác, tư thế của kẻ bề trên. Nói đoạn chị liền túm lấy cổ tên cai lệ ấn dúi ra cửa, kết quả của màn đấu lực phân thắng đã thuộc về chị Dậu.

Các chặng phát triển trên cho thấy Ngô Tất Tố đã miêu tả chính xác cảnh “tức nước vỡ bờ” của người nông dân. Mặc dù hành động phản kháng của chị Dậu là bột phát nhưng cũng cho thấy sức sống tiềm tàng của người nông dân. Chị Dậu là đại diện tiêu biểu cho vẻ đẹp và truyền thống của người phụ nữ Việt Nam.

Để xây dựng bức chân dung đẹp đẽ về nhân cách chị Dậu tác giả đã vận dụng linh hoạt các yếu tố nghệ thuật khác nhau. Trước hết là xây dựng tình huống truyện giàu kịch tính, căng thẳng, phát triển theo tầng bậc từ đó bộc lộ tính cách tốt đẹp của nhân vật. Nghệ thuật xây dựng tính cách nhân vật được thể hiện chủ yếu qua ngôn ngữ và hành động của nhân vật. Ngôn ngữ nhân vật giản dị, mộc mạc, dễ hiểu, đặc biệt tác giả sử dụng lớp ngôn từ giàu tính khẩu ngữ, góp phần thể hiện tâm hồn, tính cách của đối tượng.

Bằng ngòi bút đậm chất hiện thực, Ngô Tất Tố không chỉ vạch trần bộ mặt bất nhân của giai cấp cầm quyền mà còn cho thấy vẻ đẹp của người nông dân. Nhân vật chị Dậu là đại diện tiêu biểu cho người phụ nữ nông dân Việt Nam: giàu tình yêu thương và có sức sống tiềm tàng mạnh mẽ. Đằng sau trang văn còn thể hiện thái độ trân trọng, ngợi ca với những người phụ nữ Việt Nam.

CLICK NGAY vào **TÀI VỀ** dưới đây để download Văn mẫu **Phân tích nhân vật chị Dậu** Ngữ văn lớp 8 hay nhất file word, pdf hoàn toàn miễn phí.